

сичкы-ты Вендскы племена, и горѣщо ся загрыжилъ да всади пакъ помежду имъ христианство-то, станжлъ обаче жертвѣ на святѣ-тѣ си тѣхъ ревность. Язычници-ти ся подигнѣли отгорѣму, та го убили, и алтари-ти имъ изново пакъ ся измокрили съ крѣвь-тѣ на христианскы-ты священники (1066). Послѣ полскый херцогъ Болеславъ III-й сполучилъ да завладѣе отъ тѣхъ Померанци-ты, и наказалъ Бамбергскый Епископъ Оттона, да ги покрѣсти. Другы-ты племена пѣкъ ся завладѣли и покрѣстили отъ Бранденбургскы-ты и Саксонскы-ты херцогы, особито отъ Албрехта Мечкѣ-тѣ и Генриха Льва. Тогава опустошена-та тѣхна страна ся заселила съ нѣмскы колонисты и ся понѣмчили. И островъ Рюгенъ, послѣдне-то прибѣжище на тѣхно-то языческо Богослуженіе и свободѣ, въ 1168 годинѣ, ся завладѣлъ отъ Данскыя краль Валдемара, и прочутый имъ тамошень храмъ ся изгорилъ.

§. 64. Распространеніе на христианство-то между Маджары-ты, Финны-ты, Есты-ты, Ливонци-ты и Прусы-ты.

Съчювствіе-то, кое-то имали Славяне-ти камъ-то Византиѣ, наказало и Маджарскыя князь Гила, да иде въ Цариградъ, да ся покрѣсти. Отъ тамъ той довелъ съ себе си нѣколко миссионеры и епископа Іеротея. И герцогъ Гейза, кой-то ся оженилъ за дщеркѣ му, тѣй сѣще ся покрѣтилъ, нѣ пакъ не прѣставалъ да прѣнася жертвѣ и на напѣжни-ты си Богове. Сынъ му Стефанъ Святый (997—1038), кой-то ся оженилъ за сестрѣ-тѣ на Германскыя императоръ Генриха II-ый пѣкъ, подчинилъ маджарскѣ-тѣ черковѣ подъ папѣ-тѣ, само да го вѣнчѣ на прѣстола съ златнѣ царскѣ коронѣ. При все това язычество-то не было още ослабнѣло въ Унгаріѣ и подиръ негово-то въцаряваніе. То ся истребило съвсѣмъ отъ тамъ чакъ въ вѣмѣ-то на Царь Бела.

Финни, Ливони и Ести. Шведскый царь Еррикъ (Святый) завладѣлъ (1157 г.) Финны-ты, и съ силѣ-тѣ на орѣжіе-то си ги наказалъ да станжтъ Христиани. Нѣ то было само отвѣнъ; зашто-то много вѣмѣ почитали пакъ свои-ты жрыци повече отъ назначены-ты имъ христианскы священники.

Въ Лифландіѣ ся отворило за христианство-то пѣтъ по търговскы-ты сношенія между Любекъ и Бременъ. Бременскый священникъ Мейнгардъ ся опыталъ най-напѣдъ да покрѣсти тамошны-ты жители, и за безопасность-тѣ на свои-ты послѣдователи изградилъ на рѣкѣ-тѣ Двинѣ, съ одобряваніе-то на Полоцкыя князь, града Искуль. Заради тыя неговы проповѣдническы трудове, Гам-